

Szólj, szólj hozzám, Uram

Peter Corneille

F#m C# F#m Hm Hm C#
„Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgálád hallja szó-dat!”

F#m C# F#m E H C#
Így mon-dom, mert ma-gam rég an-nak é - re - zem.

A E A D E A
Hadd jár-jak ú - ta - don, hadd vár-jam é - gi jó - dat

F#m C# Hm⁷ C# F#m
Hű szív-vel szün-te - len, hű szív-vel szün-te - len.

2. Adj lelkedből erőt, hogy értsem és szeressem Elrendelt utamat s minden parancsodat. Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem Szent igazságodat, szent igazságodat.

3. Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra, A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem; Te fejtet meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja, Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.

4. Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek És fennen hirdetik felséges rendedet, Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet, De szívig nem mehet, de szívig nem mehet.

5. Szólj, szólj, én Istenem! – szól hangodból a jóság, A lelkem megfeszül s a hallásban segít, És szódban meglelem az örökkévalóság Jó édességeit, jó édességeit.

6. Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek, Szólj, hogy legyen szavad ír s gyógyító erő; Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhessen, És mindörökre nő, és mindörökre nő.